

en sådan måde, at det er tvivlsomt, om rekvirentens ret krænktes. På lignende måde kan der som udgangspunkt ikke foretages bevissikringsundersøgelse, hvis der er tvivl om rekvirentens ret til at gøre den pågældende rettighed gældende i relation til de produkter, der importeres eller forhandles af rekviritus.

Kun de dokumenter mv., der er relevante i forhold til en konkret mistanke, kan undersøges, og der vil således ikke være adgang til at foretage en generel gennemgang af rekviriti forretningspapirer. Det vil endvidere ikke være rekvirenten, der gennemgår materialet, men fogedretten – eventuelt med bistand fra en uvildig sagkyndig, som fogedretten udpeger. Fogedretten har også mulighed for at begrænse rekvirentens adgang til beslaglagt materiale. Der henvises herom til lovforslagets bemærkninger pkt. 5.5 og 5.9.

Hensynet til at beskytte rekviriti erhvervshemmeligheder er herudover i lovforslaget varetaget ved, at der ikke er adgang til bevissikring ved påståede krænkelse af erhvervshemmeligheder, jf. markedsføringslovens § 10, og at der efter lovforslagets § 1, stk. 3, 2. pkt., ikke kan foretages bevissikringsundersøgelse med henblik på at konstatere, om produktionsprocesser eller maskiner og andet produktionsudstyr krænker patenter, brugsmodeller eller rettigheder til halvlederprodukters udformning.

Selv om der foreligger en væsentligt underbygget formodning for, at krænkelse eller overtrædelser, der omfattes af lovforslaget, har fundet sted, vil fogedretten efter proportionalitetsprincippet i lovforslagets § 1, stk. 4, helt eller delvis kunne afslå en anmodning om undersøgelse, hvis det må antages, at hele eller en del af undersøgelsen først og fremmest har til formål at chikanere en konkurrent.

Hertil kommer, at rekvirenten efter lovforslagets § 4, stk. 3, er erstatningsansvarlig på objektive grundlag, hvis det efterfølgende viser sig, at der ikke har været grundlag for at gennemføre bevissikringsundersøgelsen. Undersøgelsen kan efter lovforslagets § 1, stk. 6, betinges af, at rekvirenten på forhånd stiller sikkerhed for et sådant muligt erstatningskrav.

På den anførte baggrund er det Justitsministeriets opfattelse, at den foreslåede adgang til bevissikringsundersøgelse ikke i praksis vil kunne misbruges til at chikanere konkurrenter.

Spørgsmål 30:

Hvilke pligter og muligheder har fogden for, forinden der træffes afgørelse om undersøgelse, at tilkalde sagkyndig bistand?

Svar:

Efter lovforslagets § 3, stk. 2, kan fogedretten udpege en eller flere uvildige sagkyndige til at bistå sig ved gennemførelsen af undersøgelsen. Der vil formentlig navnlig kunne opstå behov for sagkyndig bistand i tilfælde, hvor undersøgelsen er rettet mod bogføringsmateriale eller mod materiale, der er lagret i computere.

Bestemmelsen i lovforslagets § 3, stk. 2, regulerer ikke spørgsmålet om sagkyndig bistand til brug for fogedrettens afgørelse af, om betingelserne for at gennemføre en bevissikringsundersøgelse er opfyldt. Denne afgørelse vil navnlig skulle træffes på grundlag af en juridisk vurdering af, om betingelserne i lovforslagets § 1 er opfyldt. Det kan dog ikke udelukkes, at der i visse tilfælde vil kunne opstå tvivlsspørgsmål, som kan afklares med bistand fra en uvildig teknisk sagkyndig. En sådan sagkyndig bistand vil som udgangspunkt kunne tilvejebringes ved sagkyndig vidneførelse eller afholdelse af syn og skøn, jf. herved retsplejelovens kapitel 18 og 19, som efter lovforslagets § 5, 1. pkt., også vil finde anvendelse på bevissikringsundersøgelser.

Efter lovforslagets § 2, stk. 9, kan fogedretten imidlertid afskære en bevisførelse, som findes uforenelig med hensynet til forretningens fremme. Denne bestemmelse, der svarer til retsplejelovens § 647, stk. 1, om fogedforbud, begrænser parternes muligheder for at begære en mere omfattende bevisførelse for fogedretten. Er der tvivl om, hvorvidt betingelserne for at gennemføre den begærede undersøgelse er opfyldt, vil fogedretten normalt nægte at gennemføre undersøgelsen, hvis spørgsmålet ikke kan afklares ved den bevisførelse, som kan tillades for fogedretten. Der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 29 vedrørende lovforslaget.

Spørgsmål 34:

Hvordan er det overhovedet foreneligt med partsprincippet, hvorefter afgørelser træffes på grundlag af begge parter oplysninger, at lovforslaget giver en markant fortrinsret til den, der så at sige kommer først?